



UOHSX0080ZYF

PŘESED A ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE



ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-R135/2015/VZ-03556/2016/323/PMo

Brno 1. února 2016

Ve správním řízení o rozkladu ze dne 12. 5. 2015, doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže dne 13. 5. 2015 navrhovatelem –

- společností **STRABAG a.s.**, IČO 60838744, se sídlem Na Bělidle 198/21, 150 00 Praha 5, ve správním řízení zastoupeným na základě plné moci ze dne 30. 1. 2015 JUDr. Ivem Jandou, PhD., advokátem, ev. č. ČAK: 11146, se sídlem Na Příkopě 854/14, 110 00 Praha 1,

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č.j. ÚOHS-S84/2015/VZ-10471/2015/532/MOn ze dne 28. 4. 2015, vydanému ve správním řízení o přezkoumání úkonů zadavatele –

- **Západočeské univerzity v Plzni**, IČO 49777513, se sídlem Univerzitní 2732/8, 301 00 Plzeň – Jižní Předměstí,

učiněných při zadávání veřejné zakázky s názvem „**Rekonstrukce objektu Tylova 59 pro projekt STRADI**“, zadávané v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 22. 9. 2014 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 26. 9. 2014 pod evidenčním číslem 489086, ve znění opravy uveřejněné dne 3. 10. 2014, dne 10. 10. 2014, dne 15. 10. 2014, dne 21. 10. 2014, dne 7. 11. 2014 a dne 25. 11. 2014 a v Úředním věstníku Evropské Unie dne 1. 10. 2014 pod evidenčním číslem 2014/S 188-331007, ve znění opravy uveřejněné dne 8. 10. 2014 pod evidenčním číslem 2014/S 193-339919, dne 15. 10. 2014 pod evidenčním číslem 2014/S198-348926, dne 18. 10. 2014 pod evidenčním číslem 2014/S 201-353930, dne 24. 10. 2014 pod

evidenčním číslem 2014/S 205-362169, dne 11. 11. 2014 pod evidenčním číslem 2014/S 217-383102 a dne 27. 11. 2014 pod evidenčním číslem 2014/S 229-403416,

jsem podle § 90 odst. 4 ve spojení s § 66 odst. 1 písm. g) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, na základě návrhu rozkladové komise, jmenované podle § 152 odst. 3 téhož zákona rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S84/2015/VZ-10471/2015/532/MOn ze dne 28. 4. 2015

r u š í m

a správní řízení zahájené na návrh ze dne 6. 2. 2015 vedené pod sp. zn. ÚOHS-S84/2015/VZ ve věci přezkoumání úkonů zadavatele učiněných při zadávání veřejné zakázky s názvem „Rekonstrukce objektu Tylova 59 pro projekt STRADI“, zadávané v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 22. 9. 2014 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 26. 9. 2014 pod evidenčním číslem 489086, ve znění opravy uveřejněné dne 3. 10. 2014, dne 10. 10. 2014, dne 15. 10. 2014, dne 21. 10. 2014, dne 7. 11. 2014 a dne 25. 11. 2014 a v Úředním věstníku Evropské Unie dne 1. 10. 2014 pod evidenčním číslem 2014/S 188-331007, ve znění opravy uveřejněné dne 8. 10. 2014 pod evidenčním číslem 2014/S 193-339919, dne 15. 10. 2014 pod evidenčním číslem 2014/S198-348926, dne 18. 10. 2014 pod evidenčním číslem 2014/S 201-353930, dne 24. 10. 2014 pod evidenčním číslem 2014/S 205-362169, dne 11. 11. 2014 pod evidenčním číslem 2014/S 217-383102 a dne 27. 11. 2014 pod evidenčním číslem 2014/S 229-403416

z a s t a v u j i .

ODŮVODNĚNÍ

I. Správní řízení vedené Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Dne 6. 2. 2015 obdržel Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“) příslušný podle § 112 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon**“)¹, k výkonu dohledu nad zadáváním veřejných zakázek, návrh navrhovatele – STRABAG a.s., IČO 60838744, se sídlem Na Bělidle 198/21, 150 00 Praha 5 (dále jen „**navrhovatel**“) – na přezkoumání úkonů (dále jen „**návrh**“) zadavatele – Západočeská univerzita v Plzni, IČO 49777513, se sídlem Univerzitní 2732/8, 301 00 Plzeň – Jižní Předměstí (dále jen „**zadavatel**“), učiněných při zadávání veřejné zakázky s názvem „Rekonstrukce objektu Tylova 59 pro projekt STRADI“, zadávané v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 22. 9. 2014 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 26. 9. 2014 pod evidenčním číslem 489086, ve znění opravy uveřejněné dne 3. 10. 2014, dne 10. 10. 2014, dne 15. 10. 2014, dne 21. 10. 2014, dne 7. 11. 2014 a dne

¹ Pokud je v rozhodnutí uveden odkaz na zákon, jedná se vždy o znění účinné ke dni zahájení šetřeného zadávacího řízení ve smyslu § 26 zákona v návaznosti na § 158 odst. 1 a 2 zákona, není-li uvedeno jinak.

25. 11. 2014 a v Úředním věstníku Evropské Unie dne 1. 10. 2014 pod evidenčním číslem 2014/S 188-331007, ve znění opravy uveřejněné dne 8. 10. 2014 pod evidenčním číslem 2014/S 193-339919, dne 15. 10. 2014 pod evidenčním číslem 2014/S198-348926, dne 18. 10. 2014 pod evidenčním číslem 2014/S 201-353930, dne 24. 10. 2014 pod evidenčním číslem 2014/S 205-362169, dne 11. 11. 2014 pod evidenčním číslem 2014/S 217-383102 a dne 27. 11. 2014 pod evidenčním číslem 2014/S 229-403416 (dále jen „**veřejná zakázka**“).

2. Návrhem se navrhovatel u Úřadu domáhal uložení nápravného opatření podle § 118 odst. 1 zákona v podobě zrušení úkonu zadavatele spočívajícího ve změně zadávací dokumentace, eventuálně zrušení zadávacího řízení na veřejnou zakázku, a dále vydání předběžného opatření, kterým by Úřad k zajištění účelu řízení uložil pozastavení zadávacího řízení na veřejnou zakázku, eventuálně zadavateli uložil zákaz uzavřít smlouvu v zadávacím řízení. Dne 27. 2. 2015 vydal Úřad rozhodnutí č. j. ÚOHS-S84/2015/VZ-5672/2015/532/MOn, kterým ve výroku I. podle § 117 odst. 1 písm. a) zákona nařídil na návrh navrhovatele předběžné opatření spočívající v uložení zákazu uzavřít smlouvu na realizaci veřejné zakázky. Ve výroku II. tohoto rozhodnutí Úřad zamítl návrh navrhovatele na vydání předběžného opatření, jímž by mělo být zadavateli uloženo pozastavení zadávacího řízení na veřejnou zakázku.

II. Napadené rozhodnutí

3. Dne 28. 4. 2015 vydal Úřad rozhodnutí č. j. ÚOHS-S84/2015/VZ-10471/2015/532/MOn (dále jen „**napadené rozhodnutí**“).
4. Výrokem I. napadeného rozhodnutí Úřad podle § 118 odst. 5 písm. c) zákona zamítl návrh navrhovatele v části týkající se způsobu, jakým zadavatel změnil zadávací podmínky v souvislosti se stanovením dílčího hodnotícího kritéria „Doba plnění“, neboť návrh nebyl v této části podán oprávněnou osobou, jelikož návrhu v této části nepředcházelo řádné podání námitek.
5. Výrok I. napadeného rozhodnutí Úřad odůvodnil tím, že navrhovatel není oprávněnou osobou pro podání návrhu spočívajícího v přezkumu způsobu uveřejnění změny zadávacích podmínek v souvislosti se stanovením dílčího hodnotícího kritéria „Doba plnění“. Z tohoto důvodu je návrh v části týkající se přezkumu způsobu uveřejnění změny zadávacích podmínek v souvislosti se stanovením dílčího hodnotícího kritéria „Doba plnění“ podaný neoprávněnou osobou. Podle Úřadu neobstojí argumentace navrhovatele, že námitky proti způsobu uveřejnění změny zadávacích podmínek v souvislosti se stanovením dílčího hodnotícího kritéria „Doba plnění“ nemusely být podle zákona podány, neboť námitky lze podávat toliko proti úkonům zadavatele, přičemž podle vyjádření navrhovatele „*upřesnění zadávacích podmínek není úkonem zadavatele, kterým dochází k postupu zadavatele při vedení zadávacího řízení*“, tudíž navrhovateli nezbylo než proti tomuto postupu zadavatele brojit až argumentací před Úřadem. Pokud navrhovatel v šetřeném případě naznal vedle údajného pochybení zadavatele ve vlastní změně zadávacích podmínek pochybení i ve způsobu uveřejnění této změny zadavatelem, měl podle Úřadu v zákonné lhůtě podat zdůvodněné námitky zadavateli i proti této skutečnosti, což se však dle Úřadu nestalo.

6. Výrokem II. napadeného rozhodnutí Úřad podle § 118 odst. 5 písm. a) zákona zamítl návrh navrhovatele v části týkající se oprávněnosti požadavku zadavatele na stanovení minimální doby plnění v délce 65 kalendářních týdnů a na přidělení nulového bodového ohodnocení v dílčím hodnotícím kritériu „Doba plnění“ těm nabídkám, u kterých je doba plnění kratší než 65 kalendářních týdnů, neboť nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření podle § 118 odst. 1 zákona.
7. Výrok II. napadeného rozhodnutí Úřad odůvodnil tím, že zadavatelem stanovená minimální doba plnění veřejné zakázky stanovená v délce 65 kalendářních dnů je založená na objektivních okolnostech, vychází z reálných úvah a z relevantních podkladů, a tudíž Úřad neshledal, že by zadavatel tím, že stanovil minimální dobu plnění předmětné veřejné zakázky v délce 65 kalendářních týdnů, jednal v rozporu se zákonem. Úřad nepovažoval postup, kdy zadavatel v podmínkách zadání stanovil minimální dobu plnění veřejné zakázky v délce 65 kalendářních týdnů a uvedl, že přidělí nulové bodové ohodnocení v dílčím kritériu hodnocení „doba plnění“ těm nabídkám, u kterých je doba plnění kratší než 65 kalendářních týdnů za postup, který by byl diskriminační, resp. který by byl v rozporu s § 6 odst. 1 zákona, a to z toho důvodu, že tento postup byl předem stanoven v zadávacích podmínkách veřejné zakázky a byla tedy všem známa konkrétní číselná hodnota minimální doby plnění, kterou ještě zadavatel bude akceptovat, a tudíž přidělí i bodové ohodnocení v maximální možné výši, a kterou hodnotu už nebude akceptovat, a tedy nepřidělí žádné bodové ohodnocení. Úřad v postupu zadavatele v souvislosti s tou částí návrhu, která se týká oprávněnosti požadavku zadavatele na stanovení minimální doby plnění v délce 65 kalendářních týdnů a na přidělení nulového bodového ohodnocení v dílčím kritériu hodnocení „doba plnění“ těm nabídkám, u kterých je doba plnění kratší než 65 kalendářních týdnů, nezjistil důvody pro uložení nápravného opatření podle § 118 odst. 1 zákona.

III. Námitky rozkladu

8. Dne 13. 5. 2015 obdržel Úřad rozklad navrhovatele ze dne 12. 5. 2015. Ze správního spisu vyplývá, že napadené rozhodnutí bylo navrhovateli doručeno dne 28. 4. 2015. Rozklad byl tedy podán v zákonné lhůtě.
9. Navrhovatel v rozkladu v první řadě namítá, že Úřad návrh nepřezkoumal ve všech souvislostech a omezil se pouze na potvrzení názoru zadavatele, že námitky nebyly podány včas, resp. oprávněnou osobou. Kdyby Úřad návrh řádně prozkoumal, seznal by, že námitka stěžovatele byla podána řádně a včas. Navrhovatel má za to, že se zadavatel mylně domnívá, že navrhovatel měl podat námitky v souladu s § 110 odst. 2 zákona. Dle Úřadu je z jazykového výkladu § 110 odst. 3 zákona zřejmé, že časový prostor k podání námitek proti zadávacím podmínkám je vázán na lhůtu pro podání nabídek s tím, že ustanovení § 17 odst. 1 písm. l) zákona uvádí, že zadávacími podmínkami jsou veškeré požadavky zadavatele. Následně toto ustanovení uvádí výčet dokumentů, které tyto požadavky mohou obsahovat. Pokud je určitý požadavek zadavatele uveden v některém z těchto dokumentů, je takový požadavek zadávací podmínkou.
10. Navrhovatel tedy vyjadřuje nesouhlas s tvrzením zadavatele, že jeho odpovědi č. 2 došlo pouze k upřesnění zadávacích podmínek. Informace v odpovědi na dodatečný dotaz č. 2 jsou natolik zásadní, že v kontextu s ostatními podmínkami mění původní zadávací podmínky takovým způsobem, že po jejich analýze nelze dojít k jinému závěru, než že zadávací

podmínky se s odpovědí číslo 2 staly namísto jejich upřesnění absolutně nejasnými. Tato skutečnost podle navrhovatele porušuje základní zásady, na kterých je zákon postaven. Podle navrhovatele se daná veřejná zakázka stala pochybením zadavatele netransparentní a jako taková nemůže dostát právní ochrany. Argumentace zadavatele týkající se znaleckého posudku a údajné ochrany před tzv. „šikanózními“ návrhy je podle navrhovatele ve světle výše uvedených skutečností tendenční.

11. Navrhovatel dále poukazuje na to, že znalecký posudek, kterým zadavatel argumentuje, byl údajně vypracován cca tři měsíce před vypsáním dané veřejné zakázky. Navrhovateli tedy není jasné, proč takto zásadní podmínky, resp. hraniční faktory pro výpočet vah nabídek, nebyly uvedeny již v původních zadávacích podmínkách, a mezi zadávací podmínky byly vtěleny až na doplňující dotaz, a to pouze s tvrzením, že se jedná o upřesnění zadávacích podmínek.
12. Navrhovatel dále vyjadřuje nesouhlas se závěry Úřadu, že v daném případě neexistují důvody pro uložení nápravného opatření dle § 118 odst. 1 zákona. Podle navrhovatele zadavatel změnou zadávacích podmínek, kde oproti původním podmínkám uvedl, že omezil bodové hodnocení dílčího kritéria „Doba plnění“ tak, že nabídkám, u kterých je doba plnění kratší než 65 kalendářních týdnů, bude uděleno 0 bodů a přitom nezměnil kalkulační vzorec pro výpočet bodového ohodnocení tohoto dílčího kritéria, postupoval protiprávně, neboť ponecháním původního znění kalkulačního vzorce učinil hodnotící kritérium zcela nepřehledným, nepřezkoumatelným, umožňujícím rozdílný výklad ohledně způsobu výpočtu hodnotících vah, vedoucím až k absurdním výsledkům. Podle navrhovatele může reálně nastat případ, že nabídka uchazeče dle zadavatele s nepřiměřeně krátkou dobou plnění zásadně ovlivní hodnotící kritérium „Doba plnění“, přestože jí bude přiřazeno 0 bodů. Toto hodnotící kritérium postrádá svou původní logiku a nevyjadřuje vztah užité hodnoty a ceny, což je dle navrhovatele nezákonný postup. Dále navrhovatel podotýká, že v rámci nabídek jeden uchazeč nabídl dobu plnění 39 kalendářních týdnů. Při zachování definice kalkulačního vzorce je dle navrhovatele evidentní, že nabídka s nejkratší dobou plnění 39 týdnů vstupuje do čitatele zlomku a zásadním způsobem ovlivňuje výpočet a de facto snižuje váhu hodnotícího kritéria „Doba plnění“, protože za toto hodnotící kritérium nebude možné získat 100 bodů, ale maximálně 60 bodů.
13. Následně navrhovatel uvádí, že kdyby Úřad v rámci řízení o přezkumu úkonů zadavatele postupoval důsledně a přezkoumal všechny souvislosti, tuto zásadní nesrovnalost ovlivňující celé zadávací řízení mohl zjistit. Namítá, že samotné věcné hodnocení dané problematiky je klíčovým aspektem napadeného rozhodnutí a Úřad pochybil, když si nenechal vypracovat revizní znalecký posudek, který by mohl potvrdit, resp. vyvrátit správnost znaleckého posudku předloženého zadavatelem. K takovému kroku Úřad nepřistoupil a naopak se pokusil vyložit si znalecké posudky a jednotlivé argumenty v nich dle vlastního uvážení, a bez dalšího se přiklonil k tvrzením zadavatele. Tato zásadní nesrovnalost ovlivňující celé zadávací řízení je dle navrhovatele skutečností opravňující Úřad k uložení nápravného opatření dle §118 odst. 1 zákona.

Závěr rozkladu

14. Navrhovatel navrhuje napadené rozhodnutí v plném rozsahu zrušit. Za situace, kdy by předseda Úřadu pravomocným rozhodnutím rozklad zamítl a napadené rozhodnutí nabude právní moci, navrhovatel požaduje vrácení kauce ve smyslu § 118 odst. 5. písm. c) zákona.

IV. Řízení o rozkladu

15. Úřad po doručení rozkladu neshledal podmínky pro postup podle § 87 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“) a podle § 88 odst. 1 správního řádu předal spis se svým stanoviskem předsedovi Úřadu k rozhodnutí o rozkladu.

Procesní vývoj během řízení o rozkladu

16. Dne 24. 6. 2015 obdržel Úřad podání zadavatele ze dne 23. 6. 2015, v němž zadavatel Úřadu sdělil, že dne 22. 6. 2015 rozhodl o zrušení zadávacího řízení veřejné zakázky.

Stanovisko předsedy Úřadu

17. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí, jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise dospěl k následujícímu závěru.
18. Jelikož jsem v průběhu tohoto řízení o rozkladu zjistil, že ve smyslu § 90 odst. 4 správního řádu nastala skutečnost, která odůvodňuje zastavení řízení, bez dalšího jsem napadené rozhodnutí zrušil a správní řízení zastavil.
19. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí jsou v podrobnostech rozvedeny důvody, pro které jsem přistoupil ke zrušení napadeného rozhodnutí a zastavení správního řízení.

V. K důvodům zrušení napadeného rozhodnutí a zastavení řízení

20. Podle § 118 odst. 1 zákona, nedodrží-li zadavatel postup stanovený pro zadání veřejné zakázky nebo pro soutěž o návrh, přičemž tento postup podstatně ovlivnil nebo mohl ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky nebo návrhu, a dosud nedošlo k uzavření smlouvy, Úřad zruší zadávací řízení nebo soutěž o návrh nebo jen jednotlivý úkon zadavatele.
21. Podle § 152 odst. 1 správního řádu proti rozhodnutí, které vydal ústřední správní úřad, ministr nebo vedoucí jiného ústředního správního úřadu v prvním stupni, lze podat rozklad.
22. Podle § 152 odst. 4 správního řádu nevyklučuje-li to povaha věci, platí pro řízení o rozkladu ustanovení o odvolání.
23. Podle § 90 odst. 4 správního řádu jestliže odvolací správní orgán zjistí, že nastala skutečnost, která odůvodňuje zastavení řízení, bez dalšího zruší napadené rozhodnutí a řízení zastaví, ledaže jiné rozhodnutí o odvolání může mít význam pro náhradu škody nebo pro právní nástupce účastníků.
24. Podle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu správní orgán řízení o žádosti usnesením zastaví, jestliže se žádost stala zjevně bezpředmětnou.
25. Bepředmětnost ve smyslu § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu je podle rozsudku Krajského soudu v Brně č. j. 62 Af 20/2011-52 ze dne 16. 8. 2012, proti němuž směřující kasační stížnost

byla rozsudkem Nejvyššího správního soudu č. j. 7 Afs 79/2012-37 ze dne 26. 6. 2013 zamítnuta, nutno vnímat jako „stav, kdy jakýmkoliv rozhodnutím o žádosti, ať už kladným nebo záporným, nedojde k žádné změně v právním postavení žadatele“.

26. K bezpředmětnosti žádosti, jakožto k důvodu pro zastavení správního řízení podle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu, se vyjádřil např. Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 5 As 62/2009-68 ze dne 14. 10. 2010, v rozsudku č. j. 8 As 103/2011-92 ze dne 19. 3. 2012 a v rozsudku č. j. 7 Afs 79/2012-37 ze dne 26. 6. 2013 v nichž uvedl, že „*důvod pro zastavení řízení podle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu je dán tehdy, pokud v průběhu řízení o žádosti dojde k takové změně okolností, že rozhodnutí správního orgánu o žádosti již nebude mít pro žadatele význam.*“ Takový navrhovatelem sledovaný význam je potřeba vnímat jako právě ten zamýšlený význam, který by mělo pro navrhovatele eventuální budoucí rozhodnutí Úřadu, nikoli význam jiný. Tento význam přitom vždy vyplývá již z původního obsahu návrhu a v zásadě se kryje s předmětem řízení o přezkoumání úkonů zadavatele učiněných při zadávání veřejné zakázky, tj. s cílem uložit konkrétní nápravné opatření, tj. právě to, kterého se navrhovatel v návrhu domáhal.
27. K předmětu řízení se vyjádřil rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení č. j. 8 As 47/2005-86 ze dne 21. 10. 2008, kde uvedl, že „*V obecné rovině lze předmět řízení definovat za pomoci dvou kritérií: subjektivního nebo objektivního. Subjektivní vymezení předmětu řízení je určeno hospodářským či společenským cílem, který subjekt vyvoláním řízení sleduje. Objektivní vymezení předmětu řízení je pak odvislé od veřejného zájmu a okruhu chráněných zájmů, o které se v tom či onom typů řízení jedná (...). Tyto dva typy vymezení předmětu řízení se přirozeně mohou a nemusí překrývat; sledování a naplnění jednoho (subjektivního) hospodářského cíle však může typicky zahrnovat posouzení několika okruhů veřejných zájmů, které mohou být upraveny celou řadou tzv. složkových zákonů.*“
28. Hospodářským cílem návrhu navrhovatele v tomto řízení bylo uložení nápravného opatření v podobě zrušení úkonu zadavatele spočívajícího ve změně zadávací dokumentace, eventuálně zrušení zadávacího řízení na veřejnou zakázku. S tímto hospodářským cílem návrhu navrhovatele, tj. subjektivním kritériem pro definování předmětu správního řízení, se v zásadě kryje význam, který by pro navrhovatele mělo eventuální budoucí rozhodnutí Úřadu.
29. Úřad zahájil toto správní řízení o přezkoumání úkonů zadavatele podle § 113 zákona na základě návrhu navrhovatele. Předmětem tohoto správního řízení ve smyslu citovaného usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu, tj. hospodářským cílem návrhu navrhovatele, bylo v době podání návrhu zrušení úkonu zadavatele spočívajícího ve změně zadávací dokumentace, eventuálně zrušení zadávacího řízení veřejné zakázky.
30. Dne 23. 6. 2015 zadavatel uveřejnil ve Věstníku veřejných zakázek oznámení o zrušení zadávacího řízení veřejné zakázky. Zrušením zadávacího řízení tak nově nastal stav, kdy zanikla možnost uložení nápravného opatření, kterého se navrhovatel domáhal svým návrhem. Jednou z podmínek uložení nápravného opatření podle § 118 odst. 1 zákona je totiž skutečnost, že dosud nedošlo k ukončení zadávacího řízení.
31. V tomto správním řízení tak v průběhu řízení o rozkladu došlo k takové změně okolností, která zapříčinila, že návrh, který v době svého podání bezpředmětným nebyl, se jím stal, neboť po zrušení zadávacího řízení veřejné zakázky již nelze dosáhnout cíle, ke kterému

návrh směřoval, tj. zrušení zadávacího řízení veřejné zakázky pravomocným meritorním rozhodnutím Úřadu.

32. I kdyby bylo možné v rámci tohoto správního řízení docílit pravomocného meritorního výroku Úřadu ve věci návrhu navrhovatele, nedošlo by ke změně v právním postavení navrhovatele a rozhodnutí Úřadu o návrhu navrhovatele by pro navrhovatele nemělo význam, neboť naplnění významu navrhovatelem zamýšleného v době podání návrhu by již nebylo objektivně možné. Prvotního cíle, kterého chtěl navrhovatel podáním návrhu dosáhnout (uložení nápravného opatření), tedy již dosáhnout nelze a návrh navrhovatele se tak stal bezpředmětnou žádostí ve smyslu § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu. Pro úplnost doplňuji, že rovněž i druhotného cíle návrhu spočívajícího ve zrušení zadávacího řízení bylo v důsledku zrušení zadávacího řízení zadavatelem plně dosaženo.
33. K tomu dodávám, že veřejný zájem v podobě dohledu nad dodržováním zákona je přitom Úřadem vykonáván nezávisle na trvání hospodářského cíle návrhu navrhovatele, a to v rámci projednávání správních deliktů podle § 112 odst. 2 zákona.
34. Situace, kdy se žádost stala zjevně bezpředmětnou, jelikož v důsledku zrušení zadávacího řízení veřejné zakázky nelze dosáhnout prvotního cíle návrhu navrhovatele, je jedním z důvodů, na základě kterých musí správní orgán řízení podle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu zastavit.
35. Zrušení zadávacího řízení veřejné zakázky zapříčiňuje odpadnutí předmětu řízení o přezkoumání úkonů zadavatele, kterým je, jak rovněž uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 4 As 249/2014-43 ze dne 31. 3. 2015, *„trvajícím zadávacím řízením, které lze korigovat uložením opatření dle § 118 odst. 1 zákona o veřejných zakázkách“*. Povinnost Úřadu vést řízení o přezkoumání úkonů zadavatele i poté, co bylo zadávací řízení veřejné zakázky zrušeno, tj. poté co odpadl předmět řízení o přezkoumání úkonů zadavatele, by byla konstruována nad rámec platné právní úpravy a zákonem stanovené pravomoci Úřadu.
36. Zrušení zadávacího řízení veřejné zakázky zapříčinilo stav, kdy zanikla možnost Úřadu uložit zadavateli nápravné opatření a návrh se tak stal v průběhu vedení správního řízení zjevně bezpředmětnou žádostí ve smyslu § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu. V přezkoumávané věci by totiž případné rozhodnutí o rozkladu nesplnilo svůj účel, tj. i kdyby případně byly zadavatelovy námítky shledány v řízení o rozkladu důvodnými. V takovém případě by totiž Úřad nemohl uložit žádné nápravné opatření v již ukončeném zadávacím řízení veřejné zakázky, tj. vyhovět návrhu navrhovatele, neboť již není zadávacího řízení, jež by Úřad podle § 118 odst. 1 zákona mohl svým rozhodnutím zrušit nebo v rámci kterého by mohl Úřad podle § 118 odst. 1 zákona zrušit jen jednotlivý úkon zadavatele.
37. Ustanovení § 90 odst. 4 správního řádu výslovně normativně určuje postup odvolacího správního orgánu v podobě zrušení napadeného rozhodnutí a zastavení řízení bez dalšího. Tím je ze zákona vyloučeno, aby v rámci tohoto řízení o rozkladu došlo k jinak samozřejmému přezkumu souladu napadeného rozhodnutí s právními předpisy a jeho správnosti v rozsahu námitek rozkladu zadavatele podle § 89 odst. 2 správního řádu.
38. Co se týče námitek uvedených v rozkladu navrhovatele, konstatuji, že jsem nebyl oprávněn se jimi zabývat, neboť je třeba se nejdříve vypořádat s tím, zda je naplněn procesní rámec pro věcný přezkum. To znamená, že nejdříve musí být splněny podmínky, za kterých

Ize vůbec řízení vést, kde je mimo jiné třeba, aby správní orgán mohl autoritativně rozhodnout o konkrétních právech a povinnostech účastníků správního řízení. V předmětné věci však tento předpoklad odpadl, neboť v důsledku zrušení zadávacího řízení veřejné zakázky nastaly důvody k zastavení správního řízení bez dalšího a vznikla tak překážka, díky které již Úřad nemůže ve věci rozhodnout.

39. Vzhledem k tomu, že je z obsahu spisu tohoto správního řízení zřejmé, že žádný z účastníků netvrdil ani neprokázal, že by jiné rozhodnutí o rozkladu mohlo mít význam pro náhradu škody nebo pro právní nástupce účastníků nezbyvá, než postupem podle § 90 odst. 4 správního řádu napadené rozhodnutí zrušit a správní řízení zastavit.

VI. Závěr

40. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že zadavatel zrušil zadávací řízení na veřejnou zakázku, jsem dospěl k závěru, že nastala skutečnost, která odůvodňuje zrušení napadeného rozhodnutí a zastavení správního řízení.
41. Vzhledem k výše uvedenému, když jsem shledal důvody, pro které bylo nutno napadené rozhodnutí zrušit a správní řízení zastavit, rozhodl jsem tak, jak je ve výroku tohoto rozhodnutí uvedeno.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 152 odst. 4 téhož zákona dále nelze odvolat.

otisk úředního razítka

Ing. Petr Rafaj
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

1. JUDr. Ivo Janda, PhD., advokát, Na Příkopě 14, 110 00 Praha 1
2. Západočeská univerzita v Plzni, Univerzitní 2732/8, 306 14 Plzeň

Vypraveno dne:

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy